

РЕШЕНИЕ
№ 380
В ИМЕТО НА НАРОДА
гр. Перник, 30.04.2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на шестнадесети април през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА
ИВАЙЛО ИВАНОВ

при секретаря В.Х. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Георгиева КНАХД № 234 по описа на съда за 2014 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от РЕГИОНАЛНА ИНСПЕКЦИЯ ПО ОКОЛНАТА СРЕДА И ВОДИТЕ (РИОСВ) против решение №40 от 25.02.2014 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №241 по описа на съда за 2013 година.

С атакуваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 14-А-49 от 18.04.2013 г. на Директор на Дирекция „Контрол и превантивна дейност“ (КПД) в РИОСВ – Перник, издадено срещу Б.Л. Демиров, ЕГН *****, с което за нарушение по чл. 133, ал. 4, т. 1, предл. 2 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО) във вр. с чл. 67, ал. 4 от ЗУО е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 (две хиляди) лв.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, поради допуснати при постановяването му нарушения на материалния и процесуален закон. Касаторът твърди, че предвид установеното от контролните органи и доказателствата, събрани по преписката, безспорно доказано е, че Демиров е осъществявал дейност, представляваща нерегламентирано третиране на ИУМПС, материали и компоненти от тях, с което от обективна и субективна страна е осъществил вменения му състав на административно нарушение. Наказващият орган и настоящ касатор счита, че районният съд е направил своите изводи изцяло в противоречие със събраните по делото доказателства, с което е постановил неправилен и незаконосъобразен съдебен акт. От касационния съд се иска да отмени обжалваното решение и да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател чрез своя процесуален представител pledира за отмяна на съдебното решение и за потвърждаване на наказателното постановление.

Ответника по касационната жалба чрез пълномощника си pledира за правилност и законосъобразност на решението на районния съд и моли същото да бъде оставено в сила.

Участвалият по делото представител на Окръжна прокуратура – Перник дава заключение, че решението е неправилно и предлага същото да бъде отменено, а делото да се реши по същество чрез потвърждаване на наказателното постановление.

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в производството пред първа съдебна инстанция, за която решението е неблагоприятно, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което следва да бъде разгледана по същество. Пред касационната инстанция писмени доказателства във връзка със сочените основания за обжалване на решението на районния съд не се представят.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Обжалвания съдебен акт е валиден. Постановен е в необходимата писмена форма и подписан от съдията, разгледал делото. Правният спор е освен родово и местно подсъден на Районен съд – Радомир като първа инстанция. Решението е постановено от

едноличен съдебен състав, съгласно правилата на ЗАНН. От мотивите, ведно с диспозитива на атакувания съдебен акт, личи ясно и безпротиворечиво волята на съда защо процесното НП бива отменено.

Проверяваният съдебен акт е допустим, тъй като съдът е бил надлежно сезиран с редовна и допустима жалба срещу подлежащ на обжалване акт на правораздаване.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Радомир е приел от фактическа страна, че на 21.12.2012 г., със съставяне на акт за установено нарушение срещу Б. Демиров е образувано административнонаказателно производство за това, че на 26.09.2012 г. в гр. Радомир, на неограден терен от лявата страна на ул. Пирин, срещу къща № 76 същият е извършвал нерегламентирано третиране (оползотворяване) на отпадъци от излезли от употреба моторни превозни средства (ИУМПС), описани подробно като вид, марка и брой, материали и компоненти от тях, без да отговаря на изискванията на чл. 67, ал. 4 от ЗУО.

Приел да разгледа съществото на спора, след като не установил пороци на административнонаказателното производство, които да налагат отмяна на постановения правораздавателен акт на процесуално основание, районният съд след преценка на доказателствата, представени като част от преписката и събрани в хода на проведеното съдебно следствие е приел, че в производството наказващият орган не доказал безспорно и категорично, че „процесното деяние е административно нарушение, че Демиров е негов извършител и че нарушението е извършено виновно“. На това основание процесното наказателно постановление е отменено като незаконосъобразно.

Административен съд – Перник намира решението на първата съдебна инстанция да отмени процесното НП за правилно. По въззивното дело са изяснени всички правнорелевантни факти и обстоятелства, от значение за решаване на спора. След съвкупна преценка на доказателствата, посочени в АУАН и приети за достатъчни от административнонаказващия орган, както и на доказателствата събрани в хода на производството пред съда, е приел от правна страна, че производството по налагане на административно наказание е завършило с издаване на наказателно постановление, без да са налице достатъчно и безспорни доказателства за извършване на вмененото на наказаното лице нарушение, поради което обжалвания правораздавателен акт е отменен.

Оспореното в настоящото производство съдебно решение е постановено при изяснена фактическа обстановка и правилно приложен към нея материален закон. Изводите на първоинстанционния съд относно правно значимите факти са съответни на събрания по делото доказателствен материал, а в настоящото касационно производство не се сочат убедителни доводи, които да ги променят.

Следва да се отчете още, че процесното наказателно постановление страда от съществен порок, който поради характера си е абсолютно и самостоятелно основание за отмяната му без спорът да бъде разглеждан в неговото същество.

Със съставения акт за нарушение в настоящия случай на Демиров е предявено административнонаказателно обвинение, описано като „извършва нерегламентирано третиране (оползотворяване) на отпадъци от ИУМПС, материали и компоненти от тях, без да отговаря на изискванията на чл. 67, ал. 4 от ЗУО, като: съхранява отпадъци от ИУМПС до извършване на дейност по разкомплектоване на автомобилите и извършва дейност по разкомплектоване – разглобяване, демонтиране, рязане на отпадъци от ИУМПС и компоненти от тях.“ Какво е „нерегламентирано“ третиране, актосъставителят е описал като „не отговаря на изискванията на чл. 67, ал. 4 от ЗУО. Описаното по този начин нарушение е правно квалифицирано в акта като такова, по чл. 133, ал. 4, т. 1 от ЗУО във вр. с чл. 67, ал. 4 от ЗУО. Заключение е неправилно, описанието непълно, а и несъответно с посочената правна норма. Квалификацията също е неправилна. ЗУО в чл. 67, ал. 4 гласи, че „разрешение по ал. 1 (за извършване на дейности по третиране на отпадъци...) се издава на лица, регистрирани като

търговци по смисъла на българското или по националното си законодателство, на държавни и общински предприятия, сдружения на общини, кооперации и бюджетни предприятия по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителните разпоредби на Закона за счетоводството, които отговарят на изискванията на този закон“. Цитираната норма не съдържа правило, с което посоченото за нарушител лице не е съобщило своето поведение, а съдържа изчерпателно изброяване на субектите, имащи право да поискат да им бъде издадено разрешително за извършване на дейности по третиране на отпадъци и е неотнормирана към вмененото на Демиров нарушение. Така актосъставителят не е издирил и приложил кореспондиращата с установеното по фактите нарушена правна норма, с което производството по налагане на административно наказание е опорочено изначално.

Наказващият орган на свой ред, в НП е възпроизвел обстоятелствената част и посочените за нарушени законови разпоредби на съставения акт почти буквално. С което административнонаказателното производство е и завършило със съществен процесуален порок. От административнонаказателната преписка не може да са установи какво точно е нарушил Демиров. В производството по налагане на административно наказание не е издирена и посочена нормата, вменяваща на Демиров задължение да „регламентира“ извършваната от него дейност по третиране на отпадъци, неизпълнението, на което да е основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност.

Горното е основание да се приеме, че в проведеното производство по налагане на административно наказание, при съставянето на процесния АУАН и издаване на НП не са съобразени разпоредбите на чл. 42, т. 4 и 5, съответно чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН. Липсата на коректно описание на нарушението и обстоятелствата по неговото извършване, както и несъответното (непълно и погрешно) посочване на нарушените законови разпоредби, са процесуални нарушения, които освен това и ограничават правото на защита на наказаното лице, поради което като абсолютно съществени процесуални нарушения са винаги основание за отмяна на постановен правораздавателен акт без необходимост от произнасяне по съществото на заявен правен спор.

Предвид всичко гореизложено Районен съд – Радомир, като е отменил процесното наказателно постановление е постановил съдебен акт, който следва да остане в сила.

Искането на пълномощника на ответника по касационната жалба заявено в писмените му бележки за присъждане на направените по делото разноси съдът ще остави без уважение. Съгласно Тълкувателно решение № 2/03.06.2009 г. на ВАС по ТД №7/2008 г., задължително за органите на съдебната власт на основание чл. 130, ал. 2 от ЗСВ, административните съдилища не присъждат разноси в производствата по касационни жалби срещу решенията на районните съдилища по административнонаказателни дела, каквато е вече и константната съдебна практика.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 40 от 25.02.2014 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД № 241 по описа на съда за 2013г., с което е отменено наказателно постановление №14-А-49 от 18.04.2013 г. на Директор на Дирекция „Контрол и превантивна дейност“ в Регионална инспекция по околната среда и водите – Перник, издадено срещу Б.Л.Д. ***.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/

2. /п/